

Poti ljubezni

19.9.2010 21:16:23

V soboto se je končal 6. mednarodni festival sodobnega plesa, s katerim sem vas seznanila že v prejšnjem članku. Zadnjo predstavo v sklopu festivala Nagib, si je bilo možno ogledati v KC Pekarna, v dvorani Gustaf, z naslovom Poti ljubezni.

Avtorja glasbe, video posnetkov in fotografij ter izvajalca same predstave sta **Maja Delak** (koreografinja in plesalka ter nagrajenka Prešernovega sklada za predstave *Drage drage*, *Serata Artistica Giovanile* in *Poti ljubezni*) in **Luka Prinčič** (glasbenik, performer in intermedijski umetnik, katerega delo temelji na družbeno kritični rabi novih tehnologij, DIY filozofiji in hekerski etiki).

Medij sodobnega plesa nasploh, kot tudi predstava Poti ljubezni ponuja tako gledalcem kot nastopajočim možnost za izgradnjo plesnega jezika ter prepoznavanje le-tega; usmerjen je v nenehno raziskovanje in postavljanje oziroma razkrivanje novih meja, kar se tiče tudi različnih oblikovanj glasov z govorilnimi organi in določitvami njihovih namembnosti. Skozi performans smo tako na eni strani opazovali nove možnosti izražanja, ki moram priznati, da so odprle okno v pogled novih, zanimivih idej in rekvizitov, na skrajnem robu (še) estetskega izvajanja, po drugi strani pa sta avtorja tvorila fabulo, ironično in groteskno zgodbo dveh oseb, ki sicer želita izkusiti močna čustva naklonjenosti do osebe drugega spola – ljubezni, pa se njuno stičišče vedno znova prevesi v nasilje, kar ju nadalje utesnjuje in omejuje. Ponujen nam je bil vpogled v človekovo osebno, čustveno življenje in doživljanje njega samega, kar pomeni, da sta se igralca »odkrila do nagega« (tudi sicer v predstavi) in izpovedala svojo intimo. Kakor sicer v življenju, pa je tudi tukaj nasilje tisi element, iz katerega se tvorijo različna psihična stanja, in sicer nezmožnost komunikacije, zavračanje in hkrati hrepenenje po ljubezni, katere predstava o njej je popačena in se spreobrača v nasilje samo. Igralca sta predstavila tako imenovano »očiščenje« skozi bolečino, ki daje le momentno samozadovoljitev in možnost, eno od poti ljubezni, ki pa se znova in znova vrne na sam začetek, na novo ustvarjeno nasilno dejanje ali ravnanje.

foto: Nada ŽGANK

V predstavi smo bili deležni različnih scen v partnerskem boju obvladovanja in prevladovanja ene osebe nad drugo, od seksualne prevlade do fizičnega obračuna. Poti ljubezni so prav zares številne in na koncu se nam poraja ideja, da je bržkone najlažje prestat »to pot« z pravo mero smeha in samoironije.

Ta predstava, ki je bila po vrsti šesta, je tako uspešno zaključila letošnji festival sodobnega plesa. Upam, da se z njim srečamo tudi prihodnje leto.

 Janja HLEB

 Nada ŽGANK